

מסורת הש"ס

(א) ופי' תוספת כבודו... (ב) דרי' שפנתו... (ג) ונל'... (ד) ונל'... (ה) ונל'... (ו) ונל'... (ז) ונל'... (ח) ונל'... (ט) ונל'... (י) ונל'...

תורה אור השלם

1. אלעזר וגרושה... 2. ולא יחלל ורעו בעמיו... 3. ולא יחלל ורעו בעמיו... 4. וקראו את אלה לא יקח... 5. וקראו את אלה לא יקח...

גליון הש"ס

נב' אבר ריה אבר... חלבה כראב"י... כבודו של ע"ב... משה: ים אילו בה... אבר רב קשים אבר... מדיני חוס' יעיל דף טו... ע"ב דיה ורב מוחל ל"ג... מן אחר רב וכן הוא לקמן... סא ע"ב: ים אר"ב... ים חלל מחייבי עשה... לקמן דף טו ע"ב חרי"ה מלל:

הגרות הב"ח

(א) נב' נהא אבר רב... עמיה אין הלכה כ"ל... ויחיתו אבר רב מתקן:

בושף רש"י

משנת ר' אליעזר בן יעקב קב ונקי... קנהו: לומר כמקומות... מעשים הוא נזכר בשם... אי נכריהו, ונקי, נבל... מקום שזכר הלכה ממנו... ויכיר חס' ובעיני טורחין... סב' ובכורות פ"ג: א"ל: לא... למד הרבה כשאר חבירי... אלא מה שאומר בבת... הדרגה ע"ן הוא שהלכה... כמותו טעם יט"ו פ"ג... יש חלל מחייבי עשה... טען כהן גדול שאל... אטסה אי משום שהיא... עליו נעשה, בתולה יקח... ולא נעלה, וקראו ש"ה:

הבא על יבמתו פרק ששי יבמות

ס.

ש"אין משלם קנס כמפוסה. שאם מפוסה היא אהו ליה נשואין לתפטריה מקנסה שהמפתה אין משלם קנס אלא כשאין כונסה דמתיב אס מאן ימאן (שמות כג) אבל אס מהור ימהרנה לו לאשה לא יתן כלום אבל אונס נתן מיד (דברים כג) ונתן האיש השוכב עמה ורגע תיה לאשה: אפרה לשמעטא.

למה דרב הונא דלמר ומוציאה בגט: סופה להיוס מוכס עץ פסחיו. כלומר סופה ליעבל לו ולאכד בתוליה: סופה להיוס כעולה פסחיו. ואס נשא נשוי דקמיני לגמרי קאמר דמומר לקיימה הואיל ולעזמו נבעלה וסופה להיות נעולה לו: סבר לה כ"י אלעזר. דלמר (לקמן דף ס"א): פניו הגבה על הפניה שלא לשם אישות עשה וזנה וקיימה עליה בלאו ומחייבי לאוין דכהונה היו הולד הלל: דרב עמרם לקמן בפירקין (ס"ג): כ"י חלל מחייבי עשה. ור' אליעזר כ"י לא כ"י אלעזר סבירא ליה ולא וזנה היא ולא קיימה עליה בלאו אלא כעשה דמתיב בתולה יקח ולא נעולה ולא הנה מכלל עשה עשה: ופסיב ולא יחלל אכולהו. ואפי' אבתולה יקח ולא נעולה דעשה הוא: אלה פסוקי הענין. דמתיב אלה כמר חייבי לאוין לאשמעינן אלה שהן חייבי לאוין חלוקין מתיין חייבי עשה: למעוטי נדה. שאם נה כהן על אשתו נדה לאוין מטמא דמתיב (ולאחיותו הנמולה: הואיל ולא לפגועינהו אחי: קשיא. לרב אפי' דמוקי פלוגמיהו בטעמא דהני קראי: אחוסו ארוסה. אל כהן הדיוט אבל נשואה פשיטא לן לאוין מטמא דמתיב (ולאחיותו הנמולה: אנוסה ומפוסה. אחותו שנאנסה או שנפתתה: דרבי הכל אין מטמא לה. וטעמא דכולהו מפרש לקמן: מוכס עץ אין מטמא לה דברי ר"ש. ר"ש לטעמיה דלמר בנתינתין מוכס עץ אסורה לכ"ג אלא לאו ככלל בתולה היא: שאינה ראויה לכ"ג אין מטמא לה. דהכא והכא בתולה כתיב: דברי כל אדם. ואפי' לרבי מאיר דפסול בוגרת לכהן גדול הכא לענין טומאה איתרבי דלקמן: פרט לאנוסה ומפוסה. שאינה בתולה: יכול שאני מוציא אף מוכס עץ. שאינה בתולה: לרבות אף הארוסה. ואיציטרין לרביא דלא מימא אפר לא היתה פרט לארוסה שהיתה לאיש היתה לשון קידושין היא: ה"ג למס לי קרא וכה אמר ר"מ כסולם מקלס כתוליס משמע. לעיל אמר הכי מדאיציטרין למכתב בתוליה לגבי כ"ג להוציא את הבוגרת לר"מ מכלל דבתולה בוגרת נמי משמע: מההס. כי ימלא איש נערה בתולה (דברים כג): מדשכיק

ש"אין משלם קנס כמפוסה. ואס תאמר וכיון דנעיה גט ואיה לה כמזנה כמו אלמנה לכ"ג דיש לה כמזנה כדאמרין כיס מותרות (לקמן דף פ"ה. וס"ג) אע"ג דאסורה מן התורה וא"כ מאי נפקא מינה לאין משלם קנס הרי יש לה כמזנה ומה לי קנס ומה לי כמזנה ואמר ר"י דנפקא מינה אס מתלה לכמזנה ועוד נפקא מינה דלא משלם קנס העדיות כדון קנס אלא מן היבוציות כדון כמזנה אשה ועוד דכמות נעולה דרבינן ועוד נראה דהא דלמר רב מוציא בגט היינו מדכונס ולהכי נקט פלוגמא זו דרבי באנוסת חבירו דכאנוסת עזמו מודה דלא היו חלל ומיחי מניין למימר דנקט אנוסת חבירו להודיע כוון דרבינן דמכשר: א"כ סופה להיות בעולה תחתיו. ואין לומר דמוציאה בגט דקאמר רב היינו לרבי אלעזר דלמר פניו הגבה על הפניה עשה וזנה דהא רב אצריחא קאי וצריחא דלא כרבי חלל דהא אמרי רבנן הולד כשר: חלל מחייבי עשה. מימה כיון דלא יחלל קאי נמי אצבעיה לרבי אליעזר בן יעקב אס כן אין זה חייבי עשה גרידא דלא יחלל לאו הוא כדקאמר בפרק שבת דקדושין (דף ע"ה). כעל לוקה מפרש לא יחלל: אלה הפסיק הענין. ולא מוקמינן לא יחלל אצבעיה אע"ג דמינה פליק משום דמיסבכר טפי לאוקמי מחייבי לאוין: וא"י אתה עושה ח"ו בגדה. נמרות כהנים מפרש דאיציטרין דלא נילף דליהו חלל מקל וחומר מהני שהס חייבי לאוין מימה דמה לאלמנה וכיוצא בה שכן הן עומן מתחללות ובי מימא ה"ג כיון דבה עליה עשאה וזנה הא לא הו' וזנה כיון דמפסי בה קדושין: אלוין ארבות הבוגרה. ווא"י למה לי אלוין נרבי בוגרת מולא היתה לאיש כדמרבינן מינה מוכס עץ ו"ל דלי לאו אלוין הוה מוקמינן לא היתה לבוגרת גרידא לבוגרת מתקשר לרבות טפי ממוכס עץ משום דמוכס עץ איחעביד בה מעשה ולמה הוה אלוין דמתיב כרישא לרבות בוגרת ולא היתה לאיש דמתיב כסוף מוקי למוכס עץ וכן משמע דבוגרת עדיפא ממוכס עץ דהא צנוגרת לא פליגי כדקמינן ובוגרת מטמא לה דברי כל אדם ועוד נראה דממשעות בתולה מימעטא מוכס עץ אפילו לרבי מאיר מדפריך גבי בוגרת והא למה לי קרא וגבי מוכס עץ לא פריך הכי ולהכי מוקי קרא קמא צנוגרת וניחא נמי השתא הא דדרשינן דרשא דאשר לא היתה לאיש כרישא אע"ג דמתיב כסוף משום דממשעות בתולה הוה לן למעוטי מוכס עץ הולך לפרש דמתקרי ממשאר לא היתה לאיש: ג"לף בתויה בתויה מההם. אומר ר"י מההס היינו מכ"ג ולא כמו שפירש בקונטרס דמתולה דאונס ומפתה קאמר וכן נראה לר"י דהא בתולה שמעטא לא איירי בואונס ומפתה

ואם תאמר וכיון דנעיה גט ואיה לה כמזנה כמו אלמנה לכ"ג דיש לה כמזנה כדאמרין כיס מותרות (לקמן דף פ"ה. וס"ג) אע"ג דאסורה מן התורה וא"כ מאי נפקא מינה לאין משלם קנס הרי יש לה כמזנה ומה לי קנס ומה לי כמזנה ואמר ר"י דנפקא מינה אס מתלה לכמזנה ועוד נפקא מינה דלא משלם קנס העדיות כדון קנס אלא מן היבוציות כדון כמזנה אשה ועוד דכמות נעולה דרבינן ועוד נראה דהא דלמר רב מוציא בגט היינו מדכונס ולהכי נקט פלוגמא זו דרבי באנוסת חבירו דכאנוסת עזמו מודה דלא היו חלל ומיחי מניין למימר דנקט אנוסת חבירו להודיע כוון דרבינן דמכשר: א"כ סופה להיות בעולה תחתיו. ואין לומר דמוציאה בגט דקאמר רב היינו לרבי אלעזר דלמר פניו הגבה על הפניה עשה וזנה דהא רב אצריחא קאי וצריחא דלא כרבי חלל דהא אמרי רבנן הולד כשר: חלל מחייבי עשה. מימה כיון דלא יחלל קאי נמי אצבעיה לרבי אליעזר בן יעקב אס כן אין זה חייבי עשה גרידא דלא יחלל לאו הוא כדקאמר בפרק שבת דקדושין (דף ע"ה). כעל לוקה מפרש לא יחלל: אלה הפסיק הענין. ולא מוקמינן לא יחלל אצבעיה אע"ג דמינה פליק משום דמיסבכר טפי לאוקמי מחייבי לאוין: וא"י אתה עושה ח"ו בגדה. נמרות כהנים מפרש דאיציטרין דלא נילף דליהו חלל מקל וחומר מהני שהס חייבי לאוין מימה דמה לאלמנה וכיוצא בה שכן הן עומן מתחללות ובי מימא ה"ג כיון דבה עליה עשאה וזנה הא לא הו' וזנה כיון דמפסי בה קדושין: אלוין ארבות הבוגרה. ווא"י למה לי אלוין נרבי בוגרת מולא היתה לאיש כדמרבינן מינה מוכס עץ ו"ל דלי לאו אלוין הוה מוקמינן לא היתה לבוגרת גרידא לבוגרת מתקשר לרבות טפי ממוכס עץ משום דמוכס עץ איחעביד בה מעשה ולמה הוה אלוין דמתיב כרישא לרבות בוגרת ולא היתה לאיש דמתיב כסוף מוקי למוכס עץ וכן משמע דבוגרת עדיפא ממוכס עץ דהא צנוגרת לא פליגי כדקמינן ובוגרת מטמא לה דברי כל אדם ועוד נראה דממשעות בתולה מימעטא מוכס עץ אפילו לרבי מאיר מדפריך גבי בוגרת והא למה לי קרא וגבי מוכס עץ לא פריך הכי ולהכי מוקי קרא קמא צנוגרת וניחא נמי השתא הא דדרשינן דרשא דאשר לא היתה לאיש כרישא אע"ג דמתיב כסוף משום דממשעות בתולה הוה לן למעוטי מוכס עץ הולך לפרש דמתקרי ממשאר לא היתה לאיש: ג"לף בתויה בתויה מההם. אומר ר"י מההס היינו מכ"ג ולא כמו שפירש בקונטרס דמתולה דאונס ומפתה קאמר וכן נראה לר"י דהא בתולה שמעטא לא איירי בואונס ומפתה

ואם תאמר וכיון דנעיה גט ואיה לה כמזנה כמו אלמנה לכ"ג דיש לה כמזנה כדאמרין כיס מותרות (לקמן דף פ"ה. וס"ג) אע"ג דאסורה מן התורה וא"כ מאי נפקא מינה לאין משלם קנס הרי יש לה כמזנה ומה לי קנס ומה לי כמזנה ואמר ר"י דנפקא מינה אס מתלה לכמזנה ועוד נפקא מינה דלא משלם קנס העדיות כדון קנס אלא מן היבוציות כדון כמזנה אשה ועוד דכמות נעולה דרבינן ועוד נראה דהא דלמר רב מוציא בגט היינו מדכונס ולהכי נקט פלוגמא זו דרבי באנוסת חבירו דכאנוסת עזמו מודה דלא היו חלל ומיחי מניין למימר דנקט אנוסת חבירו להודיע כוון דרבינן דמכשר: א"כ סופה להיות בעולה תחתיו. ואין לומר דמוציאה בגט דקאמר רב היינו לרבי אלעזר דלמר פניו הגבה על הפניה עשה וזנה דהא רב אצריחא קאי וצריחא דלא כרבי חלל דהא אמרי רבנן הולד כשר: חלל מחייבי עשה. מימה כיון דלא יחלל קאי נמי אצבעיה לרבי אליעזר בן יעקב אס כן אין זה חייבי עשה גרידא דלא יחלל לאו הוא כדקאמר בפרק שבת דקדושין (דף ע"ה). כעל לוקה מפרש לא יחלל: אלה הפסיק הענין. ולא מוקמינן לא יחלל אצבעיה אע"ג דמינה פליק משום דמיסבכר טפי לאוקמי מחייבי לאוין: וא"י אתה עושה ח"ו בגדה. נמרות כהנים מפרש דאיציטרין דלא נילף דליהו חלל מקל וחומר מהני שהס חייבי לאוין מימה דמה לאלמנה וכיוצא בה שכן הן עומן מתחללות ובי מימא ה"ג כיון דבה עליה עשאה וזנה הא לא הו' וזנה כיון דמפסי בה קדושין: אלוין ארבות הבוגרה. ווא"י למה לי אלוין נרבי בוגרת מולא היתה לאיש כדמרבינן מינה מוכס עץ ו"ל דלי לאו אלוין הוה מוקמינן לא היתה לבוגרת גרידא לבוגרת מתקשר לרבות טפי ממוכס עץ משום דמוכס עץ איחעביד בה מעשה ולמה הוה אלוין דמתיב כרישא לרבות בוגרת ולא היתה לאיש דמתיב כסוף מוקי למוכס עץ וכן משמע דבוגרת עדיפא ממוכס עץ דהא צנוגרת לא פליגי כדקמינן ובוגרת מטמא לה דברי כל אדם ועוד נראה דממשעות בתולה מימעטא מוכס עץ אפילו לרבי מאיר מדפריך גבי בוגרת והא למה לי קרא וגבי מוכס עץ לא פריך הכי ולהכי מוקי קרא קמא צנוגרת וניחא נמי השתא הא דדרשינן דרשא דאשר לא היתה לאיש כרישא אע"ג דמתיב כסוף משום דממשעות בתולה הוה לן למעוטי מוכס עץ הולך לפרש דמתקרי ממשאר לא היתה לאיש: ג"לף בתויה בתויה מההם. אומר ר"י מההס היינו מכ"ג ולא כמו שפירש בקונטרס דמתולה דאונס ומפתה קאמר וכן נראה לר"י דהא בתולה שמעטא לא איירי בואונס ומפתה

ואם תאמר וכיון דנעיה גט ואיה לה כמזנה כמו אלמנה לכ"ג דיש לה כמזנה כדאמרין כיס מותרות (לקמן דף פ"ה. וס"ג) אע"ג דאסורה מן התורה וא"כ מאי נפקא מינה לאין משלם קנס הרי יש לה כמזנה ומה לי קנס ומה לי כמזנה ואמר ר"י דנפקא מינה אס מתלה לכמזנה ועוד נפקא מינה דלא משלם קנס העדיות כדון קנס אלא מן היבוציות כדון כמזנה אשה ועוד דכמות נעולה דרבינן ועוד נראה דהא דלמר רב מוציא בגט היינו מדכונס ולהכי נקט פלוגמא זו דרבי באנוסת חבירו דכאנוסת עזמו מודה דלא היו חלל ומיחי מניין למימר דנקט אנוסת חבירו להודיע כוון דרבינן דמכשר: א"כ סופה להיות בעולה תחתיו. ואין לומר דמוציאה בגט דקאמר רב היינו לרבי אלעזר דלמר פניו הגבה על הפניה עשה וזנה דהא רב אצריחא קאי וצריחא דלא כרבי חלל דהא אמרי רבנן הולד כשר: חלל מחייבי עשה. מימה כיון דלא יחלל קאי נמי אצבעיה לרבי אליעזר בן יעקב אס כן אין זה חייבי עשה גרידא דלא יחלל לאו הוא כדקאמר בפרק שבת דקדושין (דף ע"ה). כעל לוקה מפרש לא יחלל: אלה הפסיק הענין. ולא מוקמינן לא יחלל אצבעיה אע"ג דמינה פליק משום דמיסבכר טפי לאוקמי מחייבי לאוין: וא"י אתה עושה ח"ו בגדה. נמרות כהנים מפרש דאיציטרין דלא נילף דליהו חלל מקל וחומר מהני שהס חייבי לאוין מימה דמה לאלמנה וכיוצא בה שכן הן עומן מתחללות ובי מימא ה"ג כיון דבה עליה עשאה וזנה הא לא הו' וזנה כיון דמפסי בה קדושין: אלוין ארבות הבוגרה. ווא"י למה לי אלוין נרבי בוגרת מולא היתה לאיש כדמרבינן מינה מוכס עץ ו"ל דלי לאו אלוין הוה מוקמינן לא היתה לבוגרת גרידא לבוגרת מתקשר לרבות טפי ממוכס עץ משום דמוכס עץ איחעביד בה מעשה ולמה הוה אלוין דמתיב כרישא לרבות בוגרת ולא היתה לאיש דמתיב כסוף מוקי למוכס עץ וכן משמע דבוגרת עדיפא ממוכס עץ דהא צנוגרת לא פליגי כדקמינן ובוגרת מטמא לה דברי כל אדם ועוד נראה דממשעות בתולה מימעטא מוכס עץ אפילו לרבי מאיר מדפריך גבי בוגרת והא למה לי קרא וגבי מוכס עץ לא פריך הכי ולהכי מוקי קרא קמא צנוגרת וניחא נמי השתא הא דדרשינן דרשא דאשר לא היתה לאיש כרישא אע"ג דמתיב כסוף משום דממשעות בתולה הוה לן למעוטי מוכס עץ הולך לפרש דמתקרי ממשאר לא היתה לאיש: ג"לף בתויה בתויה מההם. אומר ר"י מההס היינו מכ"ג ולא כמו שפירש בקונטרס דמתולה דאונס ומפתה קאמר וכן נראה לר"י דהא בתולה שמעטא לא איירי בואונס ומפתה

ואם תאמר וכיון דנעיה גט ואיה לה כמזנה כמו אלמנה לכ"ג דיש לה כמזנה כדאמרין כיס מותרות (לקמן דף פ"ה. וס"ג) אע"ג דאסורה מן התורה וא"כ מאי נפקא מינה לאין משלם קנס הרי יש לה כמזנה ומה לי קנס ומה לי כמזנה ואמר ר"י דנפקא מינה אס מתלה לכמזנה ועוד נפקא מינה דלא משלם קנס העדיות כדון קנס אלא מן היבוציות כדון כמזנה אשה ועוד דכמות נעולה דרבינן ועוד נראה דהא דלמר רב מוציא בגט היינו מדכונס ולהכי נקט פלוגמא זו דרבי באנוסת חבירו דכאנוסת עזמו מודה דלא היו חלל ומיחי מניין למימר דנקט אנוסת חבירו להודיע כוון דרבינן דמכשר: א"כ סופה להיות בעולה תחתיו. ואין לומר דמוציאה בגט דקאמר רב היינו לרבי אלעזר דלמר פניו הגבה על הפניה עשה וזנה דהא רב אצריחא קאי וצריחא דלא כרבי חלל דהא אמרי רבנן הולד כשר: חלל מחייבי עשה. מימה כיון דלא יחלל קאי נמי אצבעיה לרבי אליעזר בן יעקב אס כן אין זה חייבי עשה גרידא דלא יחלל לאו הוא כדקאמר בפרק שבת דקדושין (דף ע"ה). כעל לוקה מפרש לא יחלל: אלה הפסיק הענין. ולא מוקמינן לא יחלל אצבעיה אע"ג דמינה פליק משום דמיסבכר טפי לאוקמי מחייבי לאוין: וא"י אתה עושה ח"ו בגדה. נמרות כהנים מפרש דאיציטרין דלא נילף דליהו חלל מקל וחומר מהני שהס חייבי לאוין מימה דמה לאלמנה וכיוצא בה שכן הן עומן מתחללות ובי מימא ה"ג כיון דבה עליה עשאה וזנה הא לא הו' וזנה כיון דמפסי בה קדושין: אלוין ארבות הבוגרה. ווא"י למה לי אלוין נרבי בוגרת מולא היתה לאיש כדמרבינן מינה מוכס עץ ו"ל דלי לאו אלוין הוה מוקמינן לא היתה לבוגרת גרידא לבוגרת מתקשר לרבות טפי ממוכס עץ משום דמוכס עץ איחעביד בה מעשה ולמה הוה אלוין דמתיב כרישא לרבות בוגרת ולא היתה לאיש דמתיב כסוף מוקי למוכס עץ וכן משמע דבוגרת עדיפא ממוכס עץ דהא צנוגרת לא פליגי כדקמינן ובוגרת מטמא לה דברי כל אדם ועוד נראה דממשעות בתולה מימעטא מוכס עץ אפילו לרבי מאיר מדפריך גבי בוגרת והא למה לי קרא וגבי מוכס עץ לא פריך הכי ולהכי מוקי קרא קמא צנוגרת וניחא נמי השתא הא דדרשינן דרשא דאשר לא היתה לאיש כרישא אע"ג דמתיב כסוף משום דממשעות בתולה הוה לן למעוטי מוכס עץ הולך לפרש דמתקרי ממשאר לא היתה לאיש: ג"לף בתויה בתויה מההם. אומר ר"י מההס היינו מכ"ג ולא כמו שפירש בקונטרס דמתולה דאונס ומפתה קאמר וכן נראה לר"י דהא בתולה שמעטא לא איירי בואונס ומפתה

ואם תאמר וכיון דנעיה גט ואיה לה כמזנה כמו אלמנה לכ"ג דיש לה כמזנה כדאמרין כיס מותרות (לקמן דף פ"ה. וס"ג) אע"ג דאסורה מן התורה וא"כ מאי נפקא מינה לאין משלם קנס הרי יש לה כמזנה ומה לי קנס ומה לי כמזנה ואמר ר"י דנפקא מינה אס מתלה לכמזנה ועוד נפקא מינה דלא משלם קנס העדיות כדון קנס אלא מן היבוציות כדון כמזנה אשה ועוד דכמות נעולה דרבינן ועוד נראה דהא דלמר רב מוציא בגט היינו מדכונס ולהכי נקט פלוגמא זו דרבי באנוסת חבירו דכאנוסת עזמו מודה דלא היו חלל ומיחי מניין למימר דנקט אנוסת חבירו להודיע כוון דרבינן דמכשר: א"כ סופה להיות בעולה תחתיו. ואין לומר דמוציאה בגט דקאמר רב היינו לרבי אלעזר דלמר פניו הגבה על הפניה עשה וזנה דהא רב אצריחא קאי וצריחא דלא כרבי חלל דהא אמרי רבנן הולד כשר: חלל מחייבי עשה. מימה כיון דלא יחלל קאי נמי אצבעיה לרבי אליעזר בן יעקב אס כן אין זה חייבי עשה גרידא דלא יחלל לאו הוא כדקאמר בפרק שבת דקדושין (דף ע"ה). כעל לוקה מפרש לא יחלל: אלה הפסיק הענין. ולא מוקמינן לא יחלל אצבעיה אע"ג דמינה פליק משום דמיסבכר טפי לאוקמי מחייבי לאוין: וא"י אתה עושה ח"ו בגדה. נמרות כהנים מפרש דאיציטרין דלא נילף דליהו חלל מקל וחומר מהני שהס חייבי לאוין מימה דמה לאלמנה וכיוצא בה שכן הן עומן מתחללות ובי מימא ה"ג כיון דבה עליה עשאה וזנה הא לא הו' וזנה כיון דמפסי בה קדושין: אלוין ארבות הבוגרה. ווא"י למה לי אלוין נרבי בוגרת מולא היתה לאיש כדמרבינן מינה מוכס עץ ו"ל דלי לאו אלוין הוה מוקמינן לא היתה לבוגרת גרידא לבוגרת מתקשר לרבות טפי ממוכס עץ משום דמוכס עץ איחעביד בה מעשה ולמה הוה אלוין דמתיב כרישא לרבות בוגרת ולא היתה לאיש דמתיב כסוף מוקי למוכס עץ וכן משמע דבוגרת עדיפא ממוכס עץ דהא צנוגרת לא פליגי כדקמינן ובוגרת מטמא לה דברי כל אדם ועוד נראה דממשעות בתולה מימעטא מוכס עץ אפילו לרבי מאיר מדפריך גבי בוגרת והא למה לי קרא וגבי מוכס עץ לא פריך הכי ולהכי מוקי קרא קמא צנוגרת וניחא נמי השתא הא דדרשינן דרשא דאשר לא היתה לאיש כרישא אע"ג דמתיב כסוף משום דממשעות בתולה הוה לן למעוטי מוכס עץ הולך לפרש דמתקרי ממשאר לא היתה לאיש: ג"לף בתויה בתויה מההם. אומר ר"י מההס היינו מכ"ג ולא כמו שפירש בקונטרס דמתולה דאונס ומפתה קאמר וכן נראה לר"י דהא בתולה שמעטא לא איירי בואונס ומפתה